

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Stella Adorján*

Cím: *Pesti témák*

Forrás: *Világ*

Bp.
(Hely)

1945. nov. 13.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy: *308*

Hely:

Idő: *"1945"*

Személy:

Helyszám:

Budapesti Központi Könyvtár, Közp. Katalógus 1896/50

1945 NOV. 13.

VILÁG

PESTI TÉMÁK

írta Stella Adorján

1. A művelt társalgó evésről beszél

Békében illetlen dolognak számított utcaén enni. Ma felelős állásban lévő emberek és jólöltözött dámák nyugodtan, sőt fennhéjázva fogyasztják a Körúton a sülttököt. Békében illetlen témának tetszett az étkezés. Ma csak ilyesmírók csevegnek jobb társaságban. Tátott szájjal hallgatják a nagy kozórt.

— Lent voltam, kérlek alássan, a Bácskában, a nagynénémnél. Vasárnap délre a következő menüt kaptuk: Orjaleves, sonkás krokett, kacsapecsenye párolt káposztával és vegyes rétes...

A társaság élvezettel, sőt izgalommal hallgatja. Gyengébb idegzetűek csámcsognak is hozzá, gyengébb gyomrúak szódabikarbóna után kíváncsognak.

A dús bácskai lakoma elméleti elfogyasztása után nem hagyja magát a többi sem, kezdődnek a vadabbnál vadabb történetek. Az egyik ropogós malacot evett, a

másik kaviárt és humárt. (Igaz, hogy tíz évvel ezelőtt, Marseille-ben.) Akad egy ingyenc, aki elmeheti egy békebeli torontáli lakodalom tizenhat fogását. Amikor már mindenki befejezte a csodálatos lazacok, osztrigák és sertéskarmonádlék elfogyasztását, megszólal egy szerény háziasszony:

— Apropos, nem tudjátok véletlenül, hol lehetne egy kiló krumpelit szerezni?

2. Mosónő-ebéd

Sok esztendővel ezelőtt hazakísértem a déli korszórol kedves barátnőmet. A kapuban kecsesen keztenyujtott és így szólt:

— Felhívnám magát ebédre, de, tudja, ma nagymosás van nálam és olyan mosónő-ebéd van.

Nevetve elmondta a menüt:

— Gulyásleves és káposztás-kocka.

Elfoglaltságról dadogtam és elmentem a Gellértbe 2.60-ért elfogyasztani a kismenüt. (Párolt szeggy elfogyott, majd hozunk helyette egy szép bécsiszeletet. — mondta a pincér lelkesen. — Magint bécsiszelet! — mondta a vendég pimaszul.)

Önagysága erősen lefogyva és megfiatalodva tegnap megint meghívott ebédre, amit parányi látszathabozás után elfogadtam. Pompás menü volt. Rántottleves és káposztás-kocka. Áradozásaimra mentegetőzve mondotta:

— Nehogy azt higgye, hogy mindig ilyen gazdag ebéd van ná-

lunk. Ma véletlenül nagymosás van és a mosónő kedvéért főztünk jobb kosztot, nehogy itt hagyjon bennünket.

VILÁG

PESTI TÉMÁK

írta Stella Adorján

1. Kifogás

Régi színházi anekdóta: a verbéli színigazgató mindig tud kifogást mondani, ha arról van szó, hogy a közönség miért látogatja gyéren az előadást. Közismert kifogások: esik az eső, hideg van, hőség van, hétfő van, hónap vége van. Az egyik direktor még a háború alatt rekordot állított fel azzal a kijelentésével, hogy a darabot azért játszották a második előadáson gyenge ház mellett, mert ugyanezen az estén Szegeden nagyszabású kívánsághangversenyt tartottak.

Tegnap a Fészekben megkérdezték az egyik színigazgatót:

— Milyen ház volt, öregem?

— Sajnos, gyenge, — hangzott a válasz — de a jövő héten remélem fellendül, emelkedik az érdeklődés. Ez az Imrédy előadás a Zeneakadémián nagyon sok nézőt elvesztőlünk...

2. Régi közmondás új változatban

A népszerű étteremben, ahol naponta kétszer emelik az étlap

árait, a számlát kérte egy társaság. A fizető vendég elszörnyűködött a végösszeg láttára és enyhe reménnyel megkezdte az egyes tételek revízióját.

— Mi ez? — kérdezte dühösen a 40.000 pengős palackborra.

— Kérem, ez egy speciális márka.

Másik tétel. Egy darab alma 5000.

— Ez már mégis csak sok! Öt ezer pengő egy alma!

A főpincér, aki aggodalommal figyelte az ellenőrzést, mentegőzve mondotta:

— Kérem, tessék figyelembe venni a mi költségeinket. Tetszik tudni, hogy mi már negyvenezer-pengős fát használunk a konyhán.

Az elkeseredett vendég rezignáltan jegyezte meg:

— Na, ez az alma sem esik messze a maguk fájától.